

[Hromádka v lebce mé...

Jiřině Kristové

Měkkých letních rezonancí voda tiše plyne,
nechám ji téci – a jdu zavolat Ině.
Hovoříme spolu třiatřicet stříbrných minut,
potom zas létací koberec svinu
a pomalým krokem odcházím do kuchyně.

Otočím kohoutkem, rozhostí se ticho
nad celou galaxií pánví, kastrolů a uch.
Průhledných ráčků vyhynulý druh
sune se pozadu míchou
zteplalého vzduchu.

(Hromádka v lebce mé plná zlatých much.)